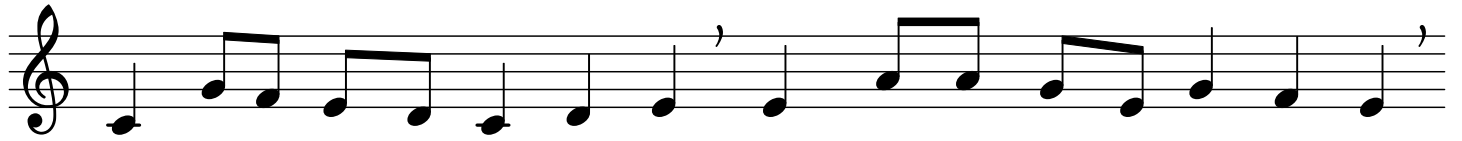

Ó, seregeknek Istene

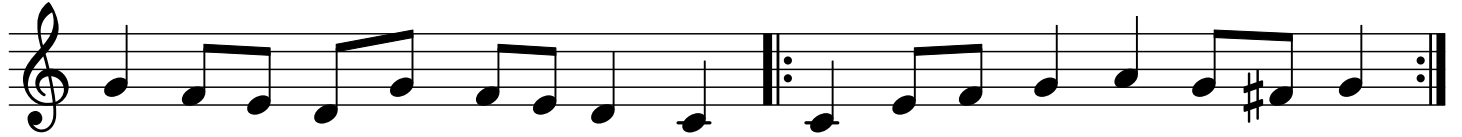
Sóvárgás a szent hajlék után

Béza T., 1519–1605

84. zsoltár, Genf, 1562

1. Ó, se-re-gek-nek Is - te - ne, Mely ked-ves gyö-nyö-rű - sé - ge

A te sze-rel-mes haj-lé-kid-nak! Az én lel-kem fo-hász-ko-dik,
Tor-ná-cod-ba kí-ván-ko-zik.

Ó, Is - te - ne a ma - gas - ság - nak!

Á - hí-to-zik tes-tem, lel-kem Te - hoz-zád, é - lő Is - te-nem!

2. A verébnek is van fészke, És honjában költ a fecske. Én királyom, Zebaoth Isten: Hol vannak a te oltárid, \therefore : És te szentséges hajlékid, Hol dicsértetel felségesen? Bizony boldog az oly ember, Ki téged házádban dicsér.

3. Ó, boldog az ember nyilván, Aki a te útaidban Kíván járni szívvel-lélekkal! Menvén a siralom völgyén, \therefore : Ahol merő száraz minden, Ott is ő nagy hiedelemmel Kútakat ás és csatornát, Melybe esővizet bocsát.

4. Mennek erőről erőre, Segítségéről segítségre, Míg hozzád jutnak a Sionra. Ó, erős Zebaoth Isten, \therefore : Hajtsd hozzám kegyesen füled, És figyelmezzél az én szómra! Jákób Istene, nagy Isten, Hallgass meg én szükségemben!

5. Mi paizsunk, ó Úr Isten, Fölkentedre nézz kegyesen, Mert jobb egy nap a te házádban, Hogynem ezer nap egyebütt! \therefore : Az Isten tornáca előtt Kapunálló lennék inkább, Hogynem mint sok időt éljek Házukban a hitleneknek.

6. Mert minékünk fényes napunk Az Isten, és mi paizsunk, Nagy dicsőséggel szeret minket. Azokkal kegyelmet tészén, \therefore : Kik járnak a jó ösvényen; Sok javaival áldja őket. Boldog az ember éltében, Ki bízik az Úr Istenben.